

nejších veritel'ov, zúčastnených v rozvrhovom pokračovaní. Bolo preto treba bezzákladnú dovoláciu žiadosť zamietnuť.

Čís. 15172.

Závodní výbor zřízený podle zákona z 12. srpna 1921 č. 330 Sb. z. a n. nemá procesní způsobilosti.

(Rozh. ze dne 6. května 1936, R I 121/36.)

Nálezem rozhodčí komise (zák. čís. 330/21 Sb. z. a n.) bylo vysloveno, že povinná firma má zaplatiti propuštěným zaměstnancům v nálezu uvedeným odstupné ve výši 3—4týdenní jejich mzdy. K vymožení tohoto nároku navrhl exekuci proti povinné její závodní výbor. Prv ý s o u d exekuci povolil. R e k u r s n í s o u d exekuční návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d zrušil z podnětu dovolacího rekursu rozhodnutí obou soudů pro zmatek a odmítl exekuční návrh.

D ů v o d y:

Exekuční návrh podal jako vymáhající věřitel Závodní výbor M. textilních závodů (povinné firmy). Především jest se obíratí otázkou, zda tento vymáhající věřitel jest vůbec podmětem, který má procesní způsobilost a může jako strana jednati na soudě, ať již v řízení sporném či exekučním (§ 1 c. ř. s. a § 78 ex. ř.). Pro způsobilost býti stranou na soudě jest podstatné, zda jde o právní podmět, který jest schopen míti vlastní jmění jako soubor práv a závazků, ať již se onen podmět jeví též jako jednota osob nebo jmění neosobní, které slouží nějakému dovolenému účelu (nadace podle § 646 obec. zák. obč.), nebo nějaký ústav, který — nemaje pevného základního (nadačního) jmění — byl zřízen k účelům všeužitečným, má samostatnou organizaci a samostatné zastoupení a sleduje stanovený cíl prostředky majetkovými (Sb. n. s civ. č. 5487). Ze zákona ze dne 12. srpna 1921 č. 330 Sb. z. a n. o závodních výborech plyne, že závodní výbor nelze zařaditi do žádné skupiny právnických osob podle § 26 obec. zák. obč. Závodní výbor se zřizuje za předpokladů § 1 dotčeného zákona a jest podle § 10 tohoto zákona nejméně tříčlenný. Jeho úkoly vypočítává především povšechně prvý odstavec § 3 a pak ještě zvláště také §§ 5 a 6 zákona o závodních výborech. Povšechně jest závodní výbor podle § 3 dotčeného zákona povolán, aby hájil a povzbuzoval hospodářské, sociální a kulturní zájmy zaměstnanců v závodě, a do tohoto povšechně stanoveného úkolu spadají jednotlivá jeho oprávnění, vypočítaná příkladmo v dalších odstavcích § 3 dotčeného zákona a ještě zvláště také v §§ 5 a 6 téhož zákona. Ze všech těchto ustanovení zákona o závodních výborech jest zřejmé, že závodní výbor pečuje v poměru k zaměstnavateli o ochranu zájmů zaměstnanectva závodu jako orgán veřejné sociální péče o dělnictvo, že

však nemá způsobilosti nabývatí zvláštního samostatného jmění k sledování úkolů zákonem o závodních výborech mu stanovených. Na tom nemění nic ani ustanovení § 24, odst. 2 zákona o závodních výborech, které oprávnňuje závodní výbor, že může vybírat k úhradě hotových výloh vzniklých z jeho činnosti zákonem o závodních výborech odůvodněné příspěvek, z kterého hradí polovici zaměstnanci a polovici zaměstnavatel. Ani v tomto ustanovení není dána závodnímu výboru způsobilost nabývatí jmění, ani není tímto zákonným ustanovením vytvořeno zvláštní jmění pro účely závodního výboru, tedy nějaké jmění neosobní, nýbrž jde tu jen o krytí hotových výdajů závodního výboru a o jejich rozvržení na osoby k úhradě podle zákona povinné, z čehož plyne, že ani výdaje závodního výboru podle zákona vzniklé nejsou závazkem závodního výboru jako jednoty osob, a že ani příspěvky k úhradě těchto výdajů určené nejsou jeho jměním nebo jměním neosobním, nýbrž že příspěvky ty jsou jen majetkem jemu svěřeným zaměstnanci závodu a zaměstnavatelem k použití výhradně pro účel již předem stanovený. Závodní výbor také ani nemá zapotřebí žádného samostatného jmění, ježto není povolán k tomu, aby zájmy zaměstnanců závodu po stránce hospodářské, sociální a kulturní přímo ukájel, nýbrž má jen tyto zájmy hájiti a povzbuzovati. Že závodní výbor není právnickou osobou ve smyslu § 26 obč. zák., tomu nasvědčuje nejen doslov §§ 3, 5, 6 a 24 zákona o závodních výborech, ale mluví proto i důvodové zprávy k tomuto zákonu. Tak v důvodové zprávě k vládnímu návrhu zákona o závodních výborech (závodních radách) označují se závodní výbory za důvěrníky zaměstnanců a za poradní sbory zaměstnavatele (strana 12, 13). V důvodové zprávě sociálněpolitického výboru poslanecké sněmovny k dotčenému zákonu (strana 13) se právě k ustanovení § 3 tohoto zákona připomíná, že tímto zákonným ustanovením snažil se soc. pol. výbor postihnouti a rozšířiti práva, která měly dosud dobrovolné závodní výbory, dosazené odborovými organisacemi anebo volbou dělnictva, a že ustanoveními §§ 5 a 6 tohoto zákona se zavádí úplně nové právo zaměstnanců. Jak podle doslovu zákona samého, tak i podle důvodových zpráv k němu jest tedy závodní výbor jen sborem důvěrníků zaměstnanectva toho kterého závodu, kteří v poměru tohoto zaměstnanectva k podnikateli pečují v nejširším rozsahu o jeho zájmy hospodářské, sociální a kulturní, kteří však jako takoví nemají způsobilosti nabývatí jmění jako souboru práv a závazků. Na tom nic nemění ani, že se závodní výbor usnáší (§ 23 o závodních výborech) a že vystupuje jako strana před rozhodčí komisí (§ 26 dotčeného zákona), neboť to jest právě jen způsob, kterým vykonává svůj úkol zákonem povšechně stanovený v prvním odstavci § 3 zákona č. 330/21 Sb. z. a n., který mu však nepropůjčuje způsobilost k nabývání samostatného jmění jako souboru práv a závazků. Z těchto důvodů nelze závodní výbor pokládati za právnickou osobu podle § 26 obec. zák. obč. v žádné její podobě a pak ovšem nemá závodní výbor ani způsobilosti státi na soudě v řízení sporném neb exekučním. Tento nedostatek nedá se nijak odstraniti (§ 7, odst. 1 c. ř. s.) a jest k němu přihlížeti v každém období sporu neb exekučního řízení (§ 6 civ. ř. s., § 78 ex. ř.).